

CÁC ĐỊNH NGHĨA VỀ VỢ

Lời mở đầu: Mai là Mừng 8 tháng 3 là ngày Quốc tế Đàn Bà. Ai ai là đàn ông cũng thừa cơ dịp này để tỏ lòng sợ hãi đối với vợ mình. Nếu bác nào nhút nhát, sợ hãi đến mức không dám động đến vợ, không dám làm gì vợ vào ngày mai (kể cả “ấy ấy”) thì cứ in sẵn các bài này, lẩm nhẩm đọc suốt cả ngày, chắc lòng thành sẽ thấu đến vợ kính yêu!

VỢ LÀ... (Bài 1)

Vợ là mẹ các con ta
Thường kêu bà xã, hiệu là phu nhân
Vợ là tổng hợp: bạn thân,
Thủ trưởng, bảo mẫu, tình nhân, mẹ hiền...
Vợ là ngân khố, kho tiền
Gởi vô nhanh gọn, hơi phiền rút ra
Vợ là biển cả bao la
Đôi khi nổi sóng khiến ta đắm phà
Vợ là âm nhạc, thi ca
Vừa là cô giáo, vừa là luật sư
Cả gan đấu khẩu vợ ư?
Cá uơn không muôi, chồng hư cãi “bà” (vợ)
Chồng ơi! đừng có đại khờ
Không vợ, đố biết cậy nhờ tay ai
Vợ là phước, lộc, thọ, tài...
Thuộc trăm định nghĩa, trả bài vợ khen.

VỢ LÀ... (Bài 2)

Vợ là quả ớt chín cay
Đỏ tươi ngoài vỏ rất cay trong lòng.
Vợ là một đoá hoa hồng
Vợ là “sư tử Hà Đông” trong nhà.
Vợ là nắng gắt mưa sa
Vợ là giông tố phong ba bão bùng.

Nhiều người nhờ Vợ lên Ông
Nhiều người vì Vợ mất không cơ đồ

Vợ là cả những vần thơ
Vợ là cả những giấc mơ vui đây
Vợ là một chất men say
Là nước hoa ngoại làm ngây ngất lòng.

Vợ là một áng mây hồng
Vợ là hoa hậu để chồng mê say.
Vợ là một áng mây bay
Vợ là bác sĩ thàng ngày chăm ta
Vợ là nụ Vợ là hoa
Vợ là chồi biếc Vợ là mùa xuân.

Vợ là tín dụng nhân dân
Vợ là kế toán giải ngân trong nhà
Vợ là biển rộng bao la
Vợ là hương lúa đậm đà tình quê
Vợ là gió mát trưa hè
Vợ là hơi ấm thổi về đêm đông.

Vợ là chỗ dựa cho chồng
Nhiều ông dám bảo vợ không là gì!?
Khoan khoan hãy nghĩ lại đi
Vợ quan trọng lắm không gì hơn đâu.
Việc nhà vợ có công đâu
Nấu cơm, nấu nước, rửa rau, pha trà.
Vợ là máy giặt trong nhà
Vợ là Cát-sét Vợ là Tivi.

Nhiều đêm Vợ hát Chồng nghe
Lời ru xưa lại vọng về trong ta.
Vợ là làn điệu dân ca.
Vợ là bà chủ, vợ là nhân viên
Vợ là cái máy đếm tiền
Vợ là "Nội lực" làm nên cơ đồ
Vợ là thủ quỹ thủ kho
Vợ là hạnh phúc ấm no trong nhà.
Vợ là vũ trụ bao la
Nhiều điều bí ẩn mà ta chưa tường.

*Khi nào giận, lúc nào thương
Sớm mưa, chiều nắng ai lường được đâu.*

*Vợ là một khúc sông sâu
Vợ như là cả một bầu trời xanh
Vợ là khúc nhạc tâm tình
Vợ là cây trúc bên đình làm duyên
Vợ là cô Tấm thảo hiền.
Vợ là cô Cám hám tiên ham chơi.
Vợ là con Phật, cháu Trời,
Rẽ mây rơi xuống làm người trần gian.
Vợ là...*

VỢ LÀ TRỜI (Bài 3)

*Khi còn là người yêu, vợ là Thiên Thần
Còn em gái của vợ là... Thiên Nga
Những lá thư của vợ là Thiên Thư
Con đường xưa vợ đi là Thiên Đường
Dáng vợ lướt như là... Thiên Long Bát Bộ
Mùi thơm của vợ là Thiên Hương
Tướng đi của vợ là Thiên Tướng
Vợ có tài tề gia nội trợ là Tề Thiên Đại Thánh
Vợ trang điểm là Thiên Hình Vạn Trạng
Phòng ngủ của vợ là Thiên Cung
Nhà của vợ là Thiên Đình
Thành phố vợ ở là Thiên Đô
Chữ nghĩa của vợ là Thiên Văn
Suy nghĩ của vợ là Thiên Kiến
Lý lẽ của vợ là Thiên Lý
Ý vợ muốn là... Thiên Thạch
Vợ quyết mọi việc, gọi là Thiên Định
Lời vợ dặn là Thiên Lệnh
Vợ gọi thì chồng phải... Thiên Bẩm
Con của vợ là Thiên Tử
Ba mẹ anh chị em họ hàng bên vợ là Thiên Triều
Vợ quen chân đi chơi rông dài là Thiên Di
Vợ ngồi lê đôi mách, nói chuyện tào lao là Thiên Tào*

Vợ nổi con thịnh nộ là Thiên Lô
Tài mua sắm của vợ là Thiên Phú
Vợ chỉ biết mình là Thiên Vị
Có bồ nhí mà vợ biết được là Thiên Tai
Bị vợ đo hạ ván là Thiên Hạ
Có hai vợ là... Nhị Thiên Đường
Tiên lương, tiên túi, tiên cà phê cà pháo đều bị vợ tóm gọn là Thiên Thu
Hình bóng vợ nay đã đi vào dĩ vãng là Thiên Cổ.

VỢ LÀ...

(Thơ Nguyễn Bảo Sinh)

Vợ là thánh chỉ vua ban
Có sao dùng vậy không bàn đúng sai
Quý thần chứng cả hai vai
Vợ là chân lý không sai bao giờ?

VỢ VÀ TA

Vợ, từ thiếu nữ hiền lành
Đến khi xuất giá trở thành... "quan gia"
Vợ là con của người ta
Và ta quen Vợ chẳng qua vì tình
Có quan thì phải có binh
Nên ta làm... lính hầu tình "quan gia"
Con ta do Vợ sanh ra
Nên ta với Vợ... chẳng bà con chi
Tại vì hôm Vợ vu quy
Ta lỡ làm... lính hầu đi bên nàng
Làm lính chứ không... làm tàng
Tính chất Vợ ta phải càng hiểu hơn
Mỗi khi mà Vợ giận hờn
Áp dụng "công thức giảm đơn"... làm huê
Khi Vợ đã ngỏ lời... chê
Thì nên sửa đổi... "đa bê" tức thì (database)
Mỗi khi Vợ nhờ chuyện gì
"Program" Vợ viết nhớ ghi trong lòng
Khi Vợ đã nói là... "không!"
"Nguyên hàm bất định", đừng mong tìm dò

Vợ mà nổi nóng dăng co
"Bảo toàn định luật" phải lo sẵn sàng
Khi nào cùng Vợ ra đường
"Bảy hằng đẳng thức" sẵn sàng lắng nghe
Mỗi khi mà đã ngừng xe
Phải lo... chuyển về "mở xe" cho nàng
Cùng Vợ đi vào nhà hàng
Không nên tự u "khai hàm tích phân"
Hễ thấy Vợ cứ nhăn nhăn
"Khảo sát hàm số" nhưng cần làm thính
Vợ... "input" chữ "Shopping"
Thì... "output" phải áo xinh, váy đầm...
Muốn Vợ đừng có... chằm bằm
Credit cards cứ âm thầm... "khai căn"
Nếu... lỡ mà có lảng nhãng
"Giá trị tuyệt đối" một lần rồi thôi
Tính Vợ mà có muôn đời
Phải nhường Vợ chức... "đương thời quan gia"
Muốn Vợ trẻ mãi không già
Lưng ta chắc phải như là... "parabol"
Tính chất Vợ thì phải tuân
Kẻ làm... lính phải luôn luôn thật thà
Nấu cơm, đi chợ, quét nhà...
Quan gọi thì... dạ, bằm bà có ngay
Quan thương sẽ cười suốt ngày
Quan ghét... lính sẽ bị đày khổ sai
Hễ ai có cười chê bai
Đổ thừa... thương Vợ chứ ai mà... đần
Tính chất phải... học nhiều lần
Nếu không áp dụng trăm phần trăm... thua!!!

SỢ VỢ

Ngồi buồn kiếm chuyện nói chơi,
Nhất vợ nhì trời... là chuyện tự nhiên.
Đàn ông sợ vợ thì sang,
Đàn ông đánh vợ tan hoang cửa nhà.

Đàn ông không biết thờ "bà"

Cuộc đời lận đận kể là vút đi.
Đàn ông sợ vợ ai khi,
Vợ mình, mình sợ sá gì thế gian!!!

Đàn ông khí phách ngang tàng,
Nghe lời vợ dạy là hàng “trượng phu.”
Đàn ông đánh vợ là ngu,
Tốn tiền cơm nước, ở tù như chơi.

Lấy nàng từ thuở mười ba,
Đến khi mười chín tôi đã năm con.
Nàng thì trông hầy còn son,
Tôi thì đình ốc, bù lon rã rời.

Nắng mưa là chuyện của trời,
Tê gia nội trợ có tôi bao đầu.
Suốt ngày cày cấy như trâu,
Chiều về rửa chén cũng “ngầu” như ai.

Nấu cơm, đi chợ hàng ngày,
Bồng con, thay tã tôi đây vẹn toàn.
Lau nhà, lau cửa chẳng màng,
Ôi thời oanh liệt ngang tàng còn đâu.

Nhiều khi muốn học xì dầu,
Xin nàng nghỉ phép, nàng chau đôi mày.
Nàng đòi thi đấu võ đài,
Tung ra một chưởng, chén bay ào ào.

Nhớ xưa mình mới quen nhau,
Em ăn, em nói ngọt ngào dễ thương.
Cho nên tôi mới bị lường,
Mang thân ngà ngọc cậy nương nơi nàng.

Than ôi thực tế phũ phàng,
Mày râu một kiếp thôi đành đi đoong.
Một lòng thờ dzợ sắt son,
Còn non còn nước thì tôi còn... thờ.

